

Knud Lind (FP):

Nu har man fokuseret i lang tid på Tyrkiet, og man taler om, at der er indledt sager mod faglige ledere. Nu vil jeg godt spørge ministeren, om man for så vidt angår alle de faglige ledere, der i Polen er fængslet m.v., ønsker med samme iver at gå ind i det, som når talen er om Tyrkiet?

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Taleren går noget uden for det stillede spørgsmål.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Hr. Steen Folke har den opfattelse, at Danmark i givet fald alene kan indklage Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen i Strasbourg, og bruger som argumentation herfor, at det ville glæde modstanderne af regimet.

Jeg kan nu ikke helt dele den opfattelse. Jeg har tidligere ved en anden lejlighed i et andet forum sagt til hr. Steen Folke, at efter min mening er det nødvendigt, at der er en tilstrækkelig bredde. Hvis Danmark står alene i en sådan sag, tror jeg snarere, at det vil glæde det nuværende regime i Tyrkiet, for det vil da kunne påvise, at der ikke var tilslutning fra andre vesteuropæiske nationer til en sådan aktion. Det er derfor, jeg har den opfattelse, at selvfølgelig skal vi have vores holdning klar, og det har regeringen i denne sag, men vi skal også være meget påpasselige med, hvilken fremgangsmåde vi anvender.

På det direkte spørgsmål fra hr. Steen Folke, om vi vil være med, hvis andre nordiske lande vil, er svaret et klart ja, men jeg må også gøre hr. Steen Folke opmærksom på, at som tingene ligger for øjeblikket, er det Danmark, der i den debat, der indtil nu har været ført i forskellige internationale fora, tydeligst har sagt fra over for de nuværende forhold med hensyn til menneskerettighederne i Tyrkiet.

Jeg tror, at jeg med disse bemærkninger har svaret også hr. Bernhard Baunsgaard. Og med hensyn til, hvad hr. Knud Lind spurgte om, vil jeg meget kort henvise til, dels hvad regeringen tidligere har udtalt om situationen i Polen, dels det communiqué, undskyld, den deklaration for nu at være formelt korrekt, som i forgårs blev vedtaget i NATO, og som

Danmark kunne tilslutte sig; den savner intet i tydelighed.

Steen Folke (VS):

Denne gang kan jeg sige, at jeg er glad for et klart tilsagn om, at Danmark er rede til at indklage Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen sammen med de andre nordiske lande. Jeg føler mig overbevist om, at det ikke bliver nogen vanskelig sag at blive enig med de andre nordiske lande om faktisk at tage dette skridt. Jeg er overbevist om, at der i de andre nordiske lande vil være en indstilling tilsvarende den danske, så derfor synes jeg, det var rart at få et helt klart tilsagn på dette punkt, og det vil sige, altså også uanset hvad forskellige andre EF-lande måtte mene. Jeg synes, det er vigtigt at have fået dette klare tilsagn.

Så vil jeg blot spørge ministeren, om han måske også kunne sige lidt om, hvor hurtigt man vil prøve at behandle denne sag. Det har jo bl.a. betydning for den retssag, ministeren omtalte, imod de 52 faglige ledere, som risikerer dødsstraf, og i øvrigt kommer der jo flere retssager. Der sidder tusindvis af andre faglige folk i fængslerne. Men bl.a. af hensyn til den aktuelle sag mener jeg, at det haster med at få gjort noget, og derfor vil jeg spørge ministeren, om han kan sige noget om, hvor hurtigt han vil forsøge at få skabt denne enighed med de andre nordiske lande, og så skride til handling. Jeg mener, det haster.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil også gerne takke for det klare svar om, at man vil aktionere, eventuelt sammen med de nordiske lande, men jeg vil også spørge herefter: kunne det eventuelt tænkes at blive i Europarådet?

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg kan til det sidste sige, at Danmark var det første medlemsland i Europarådet, der i Ministerkomiteen førte Tyrkiets situation frem med kritiske bemærkninger. Det er klart, at hele spørgsmålet om menneskerettigheder som sådan er baseret på det arbejde, der foregår i Europarådet, og det, vi drøfter for øjeblikket, er Menneskerettighedskommissionen i Strasbourg. Det er i princippet det uforenelige, der ligger i, at Tyrkiet er